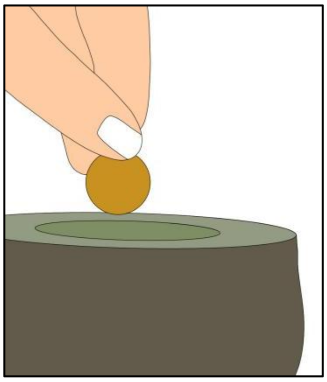

Христианнарның сәдака бирү йоласы

Сәдака - ярлы кешеләргә бирелә торган кием, ризык яки акча

Инҗилләр

Кешеләр алдында сәдакаларыгызны күрсәтер өчен эшләмәгез, сак булыгыз; югыйсә күктәге Атагыздан сезгә әҗер булмас. Шуңа күрә, сәдакаларыгызны биргәндә, кешеләр алдында дан казансын өчен, икейөзлеләр синагогаларда һәм урамнарда эшләгән кебек, алдыгызда быргы кычкыртмагыз. Сезгә хак сүз әйтәм: аларның үз әҗерләре бар. Әмма сез сәдака биргәндә, уң кулыгызның нәрсә эшләгәнен сул кулыгыз белмәсен. Сәдакаларыгыз яшерен булсын өчен, һәм яшерен күрүче Атагыз сезгә ачыктан-ачык бүләк бирер. Маттай 6:1-4

Гайсә җавап бирде: « Бер кеше Иерусалимнан Әрихәгә барганда, юлбасарлар кулына эләккән. Алар аның киемнәрен салдырып, җәрәхәтләп, үле килеш калдырганнар. Шул юлдан очраклы рәвештә бер рухани төшкән. Ул аны күргәч, икенче яктан үтеп киткән. Шулай ук бер левиле дә шул урында булганда, аңа карап, икенче яктан үтеп киткән. Бер самареяле юлда барганда, ул аны күргәч, аңа кызганган. Ул аның янына килеп, яраларын бәйләгән, май һәм шәраб сибеп, үз атына утырткан һәм кунакханәгә алып барган. Икенче көнне ул киткәндә, ике тиен алып, кунак йортына биргән һәм: «Аның турында кайгырт, күбрәк акча сарыф итсәң, мин кире кайткач, сиңа кайтарырмын», – дигән. Бу өч кешенең кайсысы юлбасарлар кулына эләккән кешенең күршесе булган дип уйлыйсың?» – дип җавап биргән . Шуннан соң Гайсә аңа: « Бар, син дә шулай эшлә», – диде. Лүк 10:30-37

Киресенчә, булган әйберләрегездән хәер бирегез; һәм менә сезнең өчен барысы да чиста булыр. (Лүк 11:41)

Үзегездә булганны сатыгыз һәм хәер бирегез; үзегезгә искерми торган капчыклар әзерләгез, күктә бетми торган хәзинә туплагыз, анда карак та килмәс, көя дә таптамас. Чөнки хәзинәгез кайда булса, йөрәгегез дә шунда булыр. Лүк 12:33-34

Гамәлләр

Петер белән Яхъя дога вакытында, тугызынчы сәгатьтә, бергә гыйбадәтханәгә менделәр. Анасы карынынннан аксак булган бер кешене күтәреп бардылар. Алар аны һәр көнне гыйбадәтханәнең Матур дип аталган капкасы янына, гыйбадәтханәгә керүчеләрдән хәер сорарга алып баралар иде. Петер белән Яхъя гыйбадәтханәгә керергә җыенганда, хәер сорады.

Петер, Яхъя белән аңа текәлеп карап: «Безгә карагыз», – диде. Ул аларга игътибарлы булып, алардан нәрсәдер алырга өметләнде. Петер: «Көмешем дә, алтыным да юк, ләкин миндә булганны сиңа бирәм: Насаралы Гайсә Мәсих исеме белән тор һәм йөр», – диде. Ул аны уң кулыннан тотып күтәрде. Шунда аның аяклары һәм тубык сөякләре ныгыды. Ул сикереп торып басты һәм алар белән бергә гыйбадәтханәгә керде, йөреп, сикереп һәм Аллаһыны мактап. Рәсүлләр 3:1-8

Иман китергән кешеләрнең күбесе бер йөрәктән һәм бер җаннан иде. Берсе дә үз милкенең бер өлешен минеке дип әйтмәде, ләкин аларның барысы да уртак иде. Рәсүлләр Гайсә Мәсихнең терелүе турында зур көч белән шаһитлек бирделәр, һәм аларның барысына да зур мәрхәмәт күрсәтелде. Алар арасында мохтаҗлар да юк иде, чөнки җирләре яки йортлары булган һәркем аларны сатты, сатылган әйберләрнең бәясен китереп, аларны рәсүлләргә куйды. Һәркемгә мохтаҗлыгына карап бүленде. Рәсүлләр тарафыннан Барнаб дип аталган Йосыф (бу юаныч улы дигәнне аңлата) Кипр җиреннән булган левит иде. Аның җире бар иде, ул аны сатты, акчасын алып килеп, рәсүлләргә бирде. Рәсүлләр 4:32-37

Яффада Табита исемле бер шәкерт бар иде, аның исеме Доркас иде. Бу хатын күп изге эшләр һәм хәер-садакалар башкара иде. Рәсүлләр 9:36

Кайсариядә Корнелий исемле бер кеше бар иде. Ул Италия гаскәре дип аталган гаскәрнең йөзбашы иде. Ул диндар, бөтен гаиләсе белән Аллаһыдан куркучы, халыкка күп хәер-садака бирүче һәм һәрвакыт Аллаһыга дога кылучы иде. Ул көннең тугызынчы сәгатьләре тирәсендә күренештә Аллаһының фәрештәсе аның янына килеп, аңа: «Корнелий!» – дип әйтте. Ул аңа карап куркып: «Нәрсә булды, Раббым?» – диде. Ул аңа: «Синең догаларың һәм хәер-садакаларың Аллаһы каршында искә алынды», – диде. Рәсүлләр 10:1-4

Корнелий болай диде: «Дүрт көн элек мин шушы сәгатькә кадәр ураза тоттым; тугызынчы сәгатьтә мин өемдә дога кылдым, һәм шунда минем алдымда якты кием кигән бер кеше пәйда булды. Ул болай диде: «Корнелий, синең догаң ишетелде һәм синең хәерләрең Аллаһы алдында искә алынды». Рәсүлләр 10:30-31

Мин сезгә һәрнәрсәне күрсәттем, шулай эшләп, зәгыйфьләргә ярдәм итәргә һәм Раббы Гайсәнең сүзләрен истә тотарга кирәклеген, аның: « Алуга караганда бирү бәхетлерәк», – дигән сүзләрен. Рәсүлләр 20:35

Шуңа күрә мин һәрвакыт Аллаһы һәм кешеләр алдында вөҗданымны үпкәсез тотарга тырышам. Күп еллардан соң мин үз халкыма хәер-садака һәм корбаннар китерергә килдем. Рәсүлләр 24:16-17

Урлаган кеше башка урлашмасын, киресенчә, мохтаҗларга бирә алырлык булсын өчен, үз куллары белән файдалы эш эшләп, тырышсын. Эфеслеләргә 4:28

Апокриф

Мин, Тобит, гомеремнең барлык көннәрендә хакыйкать һәм гаделлек юлыннан бардым, һәм минем белән Ниневиягә, Ассирия җиренә килгән кардәшләремә һәм халкыма күп хәер-садакалар кылдым. Тобит 1:3

Энемессар заманында мин кардәшләремә күп хәер бирдем, ачларга икмәгемне, ялангачларга киемемне бирдем: әгәр милләтемнән берәрсенең үлгәнен яки Ниневия диварлары тирәсенә ташланганын күрсәм, аны күмдем. Тобит 1:16-17

Миленңне садака ит; һәм садака биргәндә, күзең көнләшмәсен, фәкыйрьләрдән йөзеңне борма, һәм Аллаһның йөзе синнән борылмас. Әгәр муллыгың булса, шуңа күрә садака бир; әгәр аз гына булса, шул аз гына акчаңны бирергә курыкма. Чөнки син үзең өчен кирәкле көнгә яхшы хәзинә туплыйсың. Чөнки бу садака үлемнән коткара һәм караңгылыкка керергә юл куймый. Чөнки садака - Аллаһы Тәгалә алдында аны бирүче һәркем өчен яхшы бүләк. Тобит 4:7-11

Ачларга икмәгеңне, ялангачларга киемеңне бир, муллыгыңча хәер бир, һәм сәдака биргәндә күзең көнләшмәсен. Тобит 4:16

Дога ураза, сәдака һәм тәкъвалык белән файдалы. Аз гына тәкъвалык белән, күпкә гаделсезлек белән яхшырак. Алтын җыюга караганда, сәдака бирү яхшырак: чөнки сәдака үлемнән коткара һәм барлык гөнаһларны юа. Сәдака һәм тәкъвалык белән шөгыльләнүчеләр тормыш белән тулачак: Тобит 12:8-9

Шулай итеп, Тобит Аллаһыны мактауны тәмамлады. Аңа илле яшь тулгач, ул күрү сәләтен югалтты, сигез елдан соң ул күрү сәләтен югалтты. Ул хәер-сәдака бирде, Ходайдан куркуын арттырды һәм Аны мактады. Тобит 14:1-2

Мине дә, әниеңне дә минем белән бергә җирлә, ләкин Ниневиядә калма. Исеңә төшер, улым, Аман аны тәрбияләгән Ахиахар белән ничек эш иткәнен, яктылыктан караңгылыкка алып чыкканын һәм аны ничек бүләкләгәнен; ләкин Ахиахар котылган, ә икенчесе үз бүләген алган, чөнки ул караңгылыкка төшкән. Манас сәдака биргән һәм алар аңа куйган үлем тозакларыннан котылган; ләкин Аман тозакка эләккән һәм һәлак булган. Шуңа күрә хәзер, улым, сәдака нәрсә бирә һәм тәкъвалык ничек коткара икәнен кара. Бу сүзләрне әйткәч, ул йөз сигез илле яшендә караватында җан бирде; һәм аны хөрмәт белән җирләде. Тобит 14:10-11

Су ялкынлы утны сүндерер, ә сәдака гөнаһларны йолып алыр (Сира 3:30).

Намаз укыганда күңелеңне төшермә һәм зәкат бирүне онытма. (Сира 7:10)

Гел явызлык белән мәшгуль булган кешегә дә, хәер бирмәгән кешегә дә яхшылык килми. Сирач 12:3

Кешенең сәдакасы аның өчен мөһер кебек, һәм ул кешенең изге эшләрен күз карасы кебек саклый һәм улларына һәм кызларына тәүбә бирә. Сирач 17:22

Хәер-сәдакаларны хәзинәләреңә бикләп куй, һәм ул сине һәр бәладән коткарыр. (Сирах 29:12)

Алтынны яраткан кеше акланмаячак, ә бозыклыкка ияргән кеше аңа җитәрлек булачак. Алтын күпләр өчен һәлакәт булды, һәм аларның һәлакәте дә бар иде. Ул аңа корбан китерүчеләр өчен киртә, һәм һәр акылсыз шуның белән алыначак. Кимчелексез табылган һәм алтын артыннан йөрмәгән бай бәхетле. Ул кем? Без аны бәхетле дип атарбыз, чөнки ул үз халкы арасында

могҗизалар эшләде. Кем шуның белән сыналды һәм камил дип табылды? Ул дан тотсын. Кем гөнаһ кыла ала, ләкин гөнаһ кылмады? Яисә начарлык эшләде, ләкин аны эшләмәде? Аның байлыгы ныгытылачак, һәм җыелыш аның хәер-садакаларын игълан итәчәк. Сирач 31:5-11

Яхшылыкка җавап бирүче яхшы он бирә, ә хәер бирүче мактау корбаны бирә (Сирах 35:2).

Кардәшләр һәм ярдәм авыр вакытларга каршы торалар, ләкин хәер-садака икесеннән дә күбрәкне коткарыр. Сирач 40:24

Инҗилнең югалган китаплары

Давыт патша нәселеннән һәм гаиләсеннән чыккан бәхетле һәм һәрвакыт данлы Мәрьям Мәрьям Насара шәһәрендә туган һәм Иерусалимда, Раббы гыйбадәтханәсендә белем алган. Аның әтисенең исеме Йоахим, ә әнисенең исеме Анна булган. Аның әтисенең гаиләсе Галилеядән һәм Насара шәһәреннән булган. Әнисенең гаиләсе Вифлеемнан булган. Аларның тормышы Раббы алдында гади һәм дөрес булган, кешеләр алдында тәкъва һәм кимчелексез булган. Чөнки алар барлык мөлкәтләрен өч өлешкә бүлгәннәр: бер өлешен гыйбадәтханәгә һәм гыйбадәтханә хезмәткәрләренә багышлаганнар; икенчесен чит кешеләргә һәм ярлы кешеләргә таратканнар; өченчесен үзләре һәм гаиләләре өчен саклаганнар. Мәрьямнең туу турындагы Инҗил 1:1-4

Йоаким, курыкма һәм мине күргәч борчылма, чөнки мин – Ходай фәрештәсе, ул сиңа хәбәр итәр өчен җибәрелгән, догаларың ишетелгән һәм сәдакаларың Аллаһы каршында күтәрелгән. Мәрьям туу турындагы Инҗил 2:3

Шуннан соң фәрештә хатыны Аннага күренде: «Курыкма, күргәнеңне рух дип уйлама. Чөнки мин – Аллаһы каршында синең догаларыңны һәм сәдакаларыңны биргән фәрештә, һәм хәзер мин сиңа хәбәр итәр өчен җибәрелдем: синең кызың туачак, ул Мәрьям дип аталачак һәм барлык хатын-кызлардан да бәхетлерәк булачак». Мәрьямнең туу турындагы Инҗил 3:1-2

Гермас көтүчесенең өченче китабы 2:1-13 (Охшашлыклар)
1 Мин кырга кереп, карагач һәм йөзем агачларына карап, аларның җимешләре турында уйланып йөргәндә, миңа бер фәрештә күренде дә: «Син үз эчеңдә нәрсә турында шулкадәр озак уйлыйсың?» – дип сорады.
2 Мин аңа: «Әфәндем, мин бу йөзем агачы белән бу карагач турында уйлыйм, чөнки аларның җимешләре матур», – дидем. Ул миңа: «Бу ике агач Аллаһы коллары өчен үрнәк итеп куелган», – диде.
3 Мин аңа: «Әфәндем, син әйткән бу агачларның нинди бизәкләрдән торганын белүемне телим», – дидем. «Тыңла әле», – диде ул, – «Син бу йөзем агачын һәм бу карагачны күрәсеңме?» – дидем.
4 Ул әйтте: «Бу йөзем җимешле, ә карагач җимешсез агач кебек. Әмма бу йөзем агачы бу карагач белән утыртылмаса һәм аның белән ныгытылмаса, күп җимеш бирмәс иде; ә җирдә яткан килеш, начар җимеш бирмәс иде, чөнки ул карагачта эленеп тормаган; ә карагачта терәлеп, үзе өчен дә, аның өчен дә җимеш бирә».
5 Кара әле, кара әле, ничек ул йөзем агачыннан ким түгел, ә күбрәк җимеш бирә? Мин әйттем: «Ничек инде, Әфәндем, ул йөзем агачыннан күбрәк җимеш бирә?» Чөнки, диде ул, кара

әлендә терәлеп торган йөзем агачы күп һәм яхшы җимеш бирә; ә җирдә ятса, ул аз гына җимеш бирер иде, һәм бу да бик начар булыр иде».
6 Шуңа күрә бу мисал Аллаһы колларына бирелә; ул бай һәм ярлы кешеләрне күрсәтә. Мин җавап бирдем: «Әфәндем, моны миңа аңлатыгыз». Тыңлагыз, диде ул, «бай кешенең байлыгы бар; ләкин ул Раббыга ярлы; чөнки ул байлыгы белән мәшгуль һәм Раббыга аз дога кыла; һәм ул ялкау һәм көчсез дога кыла».
7 Шуңа күрә бай кеше ярлыларга теләгәннәрен биргәндә, ярлы кеше байлар өчен Раббыга дога кыла; һәм Аллаһы бай кешегә барлык яхшылыкларны бирә, чөнки ярлы кеше догада бай; һәм аның үтенечләре Раббы алдында зур көчкә ия.
8 Бай кеше исә фәкыйрьләргә барысын да бирә, чөнки Раббы аны ишетүен аңлый. Ул аңа теләгәнне теләп һәм шикләнмичә бирә һәм бернәрсәгә дә мохтаҗ булмасын өчен кайгырта.
9 Ярлы кеше байлар өчен Раббыга рәхмәт әйтә, чөнки алар икесе дә үз эшләрен Раббыдан башкаралар.
10 Шуңа күрә кешеләр карагач җимеш бирми дип уйлыйлар; һәм алар аның җимешләрен йөзем агачына өстәгәндә, йөзем үзе өчен дә, карагач өчен дә икеләтә уңыш бирә икәнен белмиләр һәм аңламыйлар.
11 Шулай ук, фәкыйрьләр дә байлар өчен Раббыга дога кылалар, һәм аларның байлыклары арта, чөнки алар үз байлыклары белән фәкыйрьләргә хезмәт итәләр. Шуңа күрә алар икесе дә бер-берсенең изге эшләрендә катнашалар.
12 Шуңа күрә боларны эшләүче һәркем Раббы тарафыннан ташланмаячак, ул тормыш китабына язылачак.
13 Байлар һәм үзләрен баеган дип санаучылар бәхетле, чөнки моны аңлаган кеше башкаларга хезмәт итә алачак.

Онытылган Эдем китаплары

Зәбулун васыяте 2:1-21
1 Ә хәзер, балалар, мин сезгә әйтәм: Раббы әмерләрен үтәгез, күршеләрегезгә шәфкатьле булыгыз, кешеләргә генә түгел, хайваннарга да шәфкатьле булыгыз.
2 Боларның барысы өчен дә Раббы миңа фатиха бирде, һәм барлык кардәшләрем авырганда, мин авырусыз котылдым, чөнки Раббы һәрберсенең ниятен белә.
3 Шуңа күрә, балаларым, йөрәкләрегездә шәфкатьле булыгыз, чөнки кеше якынына ничек эшләгән булса, Раббы аңа шулай эшләр.
4 Чөнки минем туганнарымның уллары Йосыф аркасында авырый башладылар һәм үләләр иде, чөнки алар йөрәкләрендә шәфкать күрсәтмәделәр; ләкин сез белгәнчә, улларым авырусыз сакланып калдылар.
5 Мин Кәнган җирендә, диңгез буендагы җирдә булганда, этием Ягъкуб өчен балык тоттым, һәм күбесе диңгездә тончыгып үлгәч тә, мин зыян күрмәдем.
6 Мин диңгездә йөзәр өчен беренче көймә ясадым, чөнки Раббы миңа анда зирәклек һәм зирәклек бирде.
7 Мин аның артына руль төшердем һәм уртадагы башка бер туры агач кисәгенә җилкән суздым.
8 Мин Мисырга килгәнче, этиемнең йорты өчен балык тотып, яр буенда йөзеп йөрдем.
9 Һәм мин шәфкать күрсәтеп, тотылган балыгымны һәр чит кеше белән бүлештем.
10 Әгәр дә берәр кеше чит кеше, авыру яки карт булса, мин балыкны пешердем, яхшылап киендердем һәм һәркемгә кирәк булганда тәкъдим иттем, кайгырып һәм аларга кызганып.

11 Шуңа күрә Раббы мине балык белән туендырды, чөнки күршесе белән уртаклашкан кеше Раббыдан күп тапкыр күбрәк ала.
12 Биш ел дәвамында мин балык тоттым һәм аны күргән һәркемгә бирдем, һәм бу минем этиемнең бөтен йортына җитәрлек иде.
13 Җәй көне мин балык тота идем, ә кыш көне абыйларым белән сарыклар тота идем.
14 Хәзер мин сезгә нәрсә эшләгәнемне сөйләрмен.
15 Мин кышын ялангач хәлдә газапланган бер кешене күрдем, һәм аңа кызгандым, этиемнең йортыннан яшерен рәвештә бер кием урлап алдым да, аны бәлагә тарыган кешегә бирдем.
16 Шулай итеп, балаларым, Аллаһы сезгә биргән нигъмәтләрдән сез дә барлык кешеләргә карата шәфкатьлелек һәм мәрхәмәт күрсәтегез, һәр кешегә изге йөрәк белән бирегез.
17 Әгәр дә сезнең мохтаҗларга бирерлек акчагыз булмаса, аңа чын күңелдән шәфкать күрсәтегез.
18 Мин мохтаҗ кешегә бирерлек акчам булмаганын беләм, шуңа күрә мин аның белән җиде фургон елап йөрдем, һәм эчемнән аңа кызгану белән омтылдым.
19 Шуңа күрә, балаларым, сез дә һәркемгә шәфкатьле булыгыз, Раббы сезгә шәфкатьлелек күрсәтсен.
20 Чөнки соңгы көннәрдә дә Аллаһы җиргә үзенең шәфкатен җибәрәчәк, һәм Ул кайда гына рәхим-шәфкать тапса, шунда яшәячәк.
21 Чөнки кеше якыннарына нинди дәрәҗәдә шәфкать күрсәтсә, Раббы да аңа шулай ук шәфкать күрсәтә.